

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 1276
Ημερομ. Κατάθεσης: 15/2/2023

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

προς τον Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Κατάφορη αδικία σε αυτούς που κλήθηκαν να καλύψουν τα κενά λόγω της αναστολής εργασίας των ανεμβολίαστων υγειονομικών».

Οι βουλευτές Αχαΐας, Σία Αναγνωστοπούλου και Κώστας Μάρκου καταθέτουν ως αναφορά το υπόμνημα των μη εργαζομένων επικουρικών υπαλλήλων στην Υγεία, μέσω του οποίου ζητούν την επέκταση της ανανέωσης των συμβάσεων τους, που πρέπει να θεωρούνται ως μη διακοπείσες.

Σύμφωνα με το υπόμνημα, οι συγκεκριμένοι υπάλληλοι κλήθηκαν από το υπουργείο υγείας να εργαστούν ως επικουρικό προσωπικό με την αιτιολογία της αντικατάστασης των μονίμων υπαλλήλων του κλάδου της υγείας που βγήκαν σε αναστολή εργασίας. Πλην όμως στην πραγματικότητα απασχολούνταν για την κάλυψη διαρκών αναγκών του συστήματος. Και ενώ οι αιτήσεις που έκαναν στην Προκήρυξη του ΑΣΕΠ αφορούσαν την απασχόληση τους για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους, με δυνατότητα παράτασης για ένα ακόμη έτος, υποχρεώθηκαν να υπογράψουν τρίμηνες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, με δυνατότητα ανανέωσης για ένα επιπλέον τρίμηνο .

Με την διάταξη του άρθρου 18 του Ν. 5007/2022 (ΦΕΚ Τεύχος Α 241/23.12.2022) γίνεται δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση υπέρ ορισμένης κατηγορίας προσώπων (για αυτούς από τους υπαλλήλους που συνεχίζουν να απασχολούνται) και εξαιρείται από την ειδική αυτή ρύθμιση, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, έτερη κατηγορία προσώπων, (οι εργαζόμενοι που για τυπικούς λόγους δεν ανανεώθηκαν οι συμβάσεις τους) για την οποία συντρέχει ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος ευμενούς μεταχείρισης.

Επισυνάπτεται η σχετική επιστολή.

Παρακαλούμε για την άμεση εξέταση της Αναφοράς μετά του υπομνήματος, για την απάντηση και την ενημέρωσή μας σχετικά με τις ενέργειές σας.

Αθήνα, 14.2.2023

Οι καταθέτοντες βουλευτές

Αναγνωστοπούλου Αθανασία [Σία]

Μάρκου Κώστας

Υπόμνημα μη εργαζόμενων επικουρικών υπαλλήλων στη Υγεία

Κύριοι, εκπροσωπούμε, ως συντονιστική επιτροπή, συναδέλφους που προσλήφθηκαν ως βοηθητικό, νοσηλευτικό και διοικητικό-επικουρικό προσωπικό, βάσει των διατάξεων του **Άρθρου 50 του Νόμου 4825/2021** (ΦΕΚ 157/ΤΕΥΧΟΣ Α'/04-09-2021), σε όλες τις ειδικότητες που υπάγονται σ' αυτό, με ανανεώσεις των αρχικών τρίμηνων συμβάσεων εργασίας μας από τον Σεπτέμβριο του 2021, όπου και κρίθηκε υποχρεωτικός ο εμβολιασμός για τους υγειονομικούς.

Κληθήκαμε από το υπουργείο υγείας να εργαστούμε ως επικουρικό προσωπικό με την αιτιολογία της αντικατάστασης των μονίμων υπαλλήλων του κλάδου της υγείας που βγήκαν σε αναστολή εργασίας, πλην όμως στην πραγματικότητα απασχολούμασταν για την κάλυψη διαρκών αναγκών του συστήματος. Και ενώ οι αιτήσεις που κάναμε στην Προκήρυξη του ΑΣΕΠ ήταν για απασχόληση μας για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους, με δυνατότητα παράτασης για ένα ακόμη έτος, υποχρεωθήκαμε να υπογράψουμε σύμβαση τρίμηνης συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, με δυνατότητα ανανέωσης για ένα άλλο τρίμηνο, εφόσον οι συμβάσεις μας ήταν ενεργές έως 31/3/2022 (ΦΕΚ 67/Α'/31-03-2022), χωρίς δηλαδή ο σχετικός νόμος να εφαρμόζονταν και για τις συμβάσεις όσων έληγαν έστω λίγες ημέρες πριν την 31/3/2022. Αυτό συνέβαινε διότι, οι περισσότεροι από μας είχαμε τα περισσότερα μόρια στην κατάταξη, οπότε ήμασταν από τους πρώτους που υπέγραψαν συμβάσεις και γι' αυτό τον λόγο, σε μερικές περιπτώσεις έληγαν πριν την 31-3-2022. Ωστόσο, όσων οι τριμηνιαίες συμβάσεις έληγαν μετά την 31-3-2022, με βάση τον νόμο που ψηφίστηκε μετά την 31-03-2022, ανανεώνονταν μέχρι την 31-12-2022. Αργότερα στις συμβάσεις μας τέθηκε η αναβλητική αίρεση ότι η παράταση θα ίσχυε εφόσον δεν επέστρεφε ο υπάλληλος που υποτίθεται αντικαθιστούμε (ΦΕΚ 1995/Β'/20-04-2022). Στην πραγματικότητα, όμως, δεν υπήρχε αντιστοιχία, αντικατάστασης κάθε ανεμβολίαστου υπαλλήλου με έναν επικουρικό. Δηλαδή, παρότι υπήρχαν κενά από ανεμβολίαστους, με την μέθοδο αυτή, ανανεώνονταν οι συμβάσεις κατά το δοκούν, χωρίς να υπάρχει διαφάνεια και ενημέρωση από τους φορείς της υγείας. Συνέπεια αυτής της τακτικής ήταν α) για μερικούς από μας να μην έχει ανανεωθεί η ΣΟΧ μέχρι 31-12-2022 και β) για μερικούς από μας, παρότι ανανεώθηκαν οι ΣΟΧ μέχρι 31-12-2022, η απασχόληση μας να μην διαρκέσει μέχρι 31-12-2022. Αποτέλεσμα της εν λόγω κατάφωρης αδικίας ήταν να εξαιρεθούμε από την νέα παράταση που επέφερε η διάταξη του άρθρου 18 του Ν 5007/2022 που προβλέπει παράταση των συμβάσεων έως 30/6/2023 (ΦΕΚ Τεύχος Α 241/23.12.2022).

Όμως με την υπ' αριθμ. 2332/2022 απόφασή απόφαση του Γ' Τμήματος του ΣΤΕ κρίθηκε ότι η διάταξη του ν. 4917/2022, με την οποία παρατάθηκε η ισχύς της επαναξιολογήσεως της υποχρεωτικότητας του εμβολιασμού των εργαζομένων στις δομές υγείας μέχρι τις 31-12-2022, είναι αντίθετη προς την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. Με την ίδια απόφαση, ακυρώθηκε και η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση που καθόριζε τη διαδικασία πρόσληψης προσωπικού ορισμένου χρόνου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 ν. 4825/2021. Η νέα αυτή εξέλιξη θέτει επι

τάπητος και το ζήτημα εάν εμείς εξαιρεθήκαμε νόμιμα από τις προβλεπόμενες ανανεώσεις . Για τον λόγο αυτό έχουμε προσφύγει στην δικαιοσύνη και ισχυριζόμαστε ότι α) ο εργοδοτικός φορέας, κατ' ενάσκηση του διευθυντικού δικαιώματος, θα δικαιούνται , εάν επέστρεφαν οι ανεμβολίαστοι να μας απολύσει ανάλογα με το μέγεθος της καλυπτόμενης από μας ανάγκης ,τηρώντας τους όρους περί καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου με έγγραφη καταγγελία της συμβάσεως εργασίας , με προσδιορισμό, έστω κατά προσέγγιση, της χρονικής διάρκειας της πραγματικής λήξεως της εργασιακής συμβάσεως, εάν είναι αβέβαιη η χρονική διάρκειά του, διότι ο απροσδιόριστος χρόνος λήξης της συμβάσεως εργασίας μας μας καθιστούμε όμηρους αβέβαιων και αναπόδεικτων γεγονότων , και ισοδυναμεί με μετακύλιση της ευθύνης των διοικήσεων σε μας τους εργαζόμενους β)αντικειμενικοί λόγοι δεν δικαιολογούν την κατάρτιση συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου, όταν μάλιστα οι συνέπειες της πανδημίας δεν έχουν εκλείψει , οι δε δαπάνες καλύψεις των επικουρικών καλύπτονταν από πιστώσεις είτε του κρατικού προϋπολογισμού ή προϋπολογισμού ΝΠΔΔ, αλλά της ΕΕ προοριζόμενες (οι πιστώσεις) για την εν λόγω εργασία ορισμένου χρόνου ,γ) θίγεται η συνταγματικώς κατοχυρωμένη προστασία της επαγγελματικής ελευθερίας των εργαζομένων, ενώ παράλληλα παραβιάζεται και η συνταγματικώς επίσης κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας, διότι αφήνεται στο ΝΠΔΔ ένα ευρύ πεδίο θέσπισης θέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, πεδίο που θα ήταν ορθότερο να ρυθμίζεται δεσμευτικά από μία σειρά επιπλέον προϋποθέσεων, οι οποίες πρέπει να πληρούνται, προκειμένου η συνομολόγηση ορισμένου χρόνου να είναι σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα της κοινοτικής οδηγίας. δ) η αποχώρηση μας συνδέθηκε με την επιστροφή των ανεμβολίαστων μόνιμων υπαλλήλων, που ούτε καν γνωρίζαμε ότι αναπληρώνουμε, αφού δεν προσδιορίζονταν στην σύμβαση εργασίας που υπογράψαμε , και επομένως δεν υπάρχει συγκεκριμένη αντιστοιχία, αφού σε κάθε περίπτωση η κάλυψη των κενών των ανεμβολίαστων γινόταν με αναλογία ένας υπαλλήλου προς 3 ανεμβολίαστους. Η ορισμένη διάρκεια της σύμβασης εργασίας μας επομένως τέθηκε προσχηματικώς και αδιαφανώς προς καταστρατήγηση των δικαιωμάτων μας .

Επομένως η θεσμοθέτηση ενός «ισοδύναμου νομοθετικού μέτρου» επιβάλλει την επέκταση της ανανέωσης των συμβάσεων μας , που πρέπει να θεωρούνται ως μη διακοπείσες . Αυτό επιβάλουν οι προσήκουσες και αποτρεπτικές κυρώσεις για την καταχρηστική χρησιμοποίηση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε μια περίοδο που στο δημόσιο σύστημα υγείας είχε και έχει ανάγκη από έμπειρο βοηθητικό,νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό όπως εμείς.

Με την διάταξη του άρθρου 18 του Ν. 5007/2022(*ΦΕΚ Τεύχος Α 241/23.12.2022*) γίνεται δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση υπέρ ορισμένης κατηγορίας προσώπων (για αυτούς από μας που συνεχίζουν να απασχολούνται) και εξαιρείται από την ειδική αυτή ρύθμιση, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων,(εμείς που για τυπικούς λόγους δεν ανανεώθηκαν οι συμβάσεις μας) για την οποία συντρέχει ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος ευμενούς μεταχείρισης, η διάταξη που εισάγει τη δυσμενή διάκριση. Για τον λόγο αυτό η εξαίρεση μας καθιστά την διάταξη ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

Προς αποκατάσταση της συνταγματικής αρχής της ισότητας, πρέπει να εφαρμοστεί και για εκείνους σε βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση η διάταξη που ισχύει για την κατηγορία υπέρ της οποίας θεσπίστηκε η ειδική ρύθμιση, και τούτο διότι, μόνο με τον τρόπο αυτό αίρεται η κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος - με τα οποία θεσπίζεται η διάκριση των εξουσιών - δημιουργούμενη ανισότητα.

Με την παρούσα διαμαρτυρόμαστε για την κατάφωρη αδικία σε βάρος όλων εκείνων που εργάστηκαν και στήριξαν το σύστημα υγείας από την αρχή της πανδημίας.